

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru memorabile pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rându cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Sibiu, 23 Maiu 1884.

Minunată mai este ordinea în natură, și cu câtă esactitate se observă ea atât în lumea fizică, cât și în lumea morală. În adevăr de tot minunată e ordinea în natură și profundă este înțelepciunea vieții exprimată în dicerea clasică: „In natura saltus non datur”.

De deci de ani stări anormale se petrec în statul nostru. Abnormitatea nu este vina presei noastre, ci a celei maghiare.

Dacă e să fim oameni de omenie, și stând strâmb să judecăm drept, trebuie să constatăm un lucru, care astăzi nu se mai poate nega, și al retăcea înseamnă a-ți călca pre conștiință, și a păcătu în contra sănătății datorințe de român și cetățan.

Noi ne-am spus părerile noastre fără rezervă și pentru sinceritatea noastră am fost bănuți și de ai noștri și de streini.

Și acum spunem adevărul, căci dicerea poporului: „tăcerea ca mierea” nu se poate aplica totdeauna.

Au trecut ani cam mulți de când presa maghiară în fruntea opiniei publice — erăși maghiare — a urmat o cale greșită, pusă sub grea pedeapsă prin legea penală. Nu scim cum se va aplica la presa maghiară afirmațiunea că opiniunea publică face presa, și nu presa formează opiniunea publică.

Preste aceasta trecem.

O agitațiune fanatică străbătea toate stratele societății ungurești față să se aplica §§. codicului penal.

Lucru straniu, de tot straniu, putem dice ne-natural chiar, el însă era o consecuență logică, și prin urmare de tot natural.

Ideia de stat maghiar închipuită în creerii jurnalisticilor pentru interese, era un lucru ce gâdilia la urechi. Ideia de stat unguresc, interesele statului unguresc au degenerat până la utopie. Agitațiunea se făcea călărind pre acestea noțiuni nedefinite până acum. Cei de jos nu le pricepeau, cei de sus, poate le pricepeau, poate nu.

Dacă le pricepeau — poate în mintea lor le condamnau, dar n'aveau curagiul să se opună curentului. Dacă nu le pricepeau, agitau și ei, și lucrul mergea strună.

Dicem numai atât, ca să nu ne scape gura la mai multe.

Dacă a fost ceva natural, agitațiunea pe terenul semnalat a fost de tot naturală și naturală a fost și apărarea. Ne-am apărât deci și noi. Se înțelege că apărarea o a făcut fie-care după cum a crezut el că bine.

În special nouă ni s'a luat în nume de rău devisa: „Fortiter in re, suaviter in modo.”

Agitațiunea diarelor unguresci era sementă roditoare. S'au seltăcit oamenii în mod îngrozitor și pasiunile agitate nu mai cunoscneau margini.

Trebuia ca să izbucnească focul înădușit. La 3/15 Maiu el a izbucnit în Cluș. Diaristica maghiară a aplaudat straniele produse ale junimei dela universitate.

Erau lucruri de valoare acele produse. Spargeri de ferestre și uși, insultarea națiunii române, fabricarea vestitei ode: „kerec ez a zsemle” toate acestea erau apotheose.

„In natura saltus non datur”.

Diarul „Magyar Polgár” a provocat pre întreaga ungurime să imiteze răsvrătirile studenților din Cluș. A rogat și pre guvern să impintine asemenea proveniențe.

Și cuvântul trup s'a făcut — poate dice „Magyar Polgár” — și s'a sălăsluit între noi, — poate continua — și noi am vădut mărirea lui.

Glasul pentru răsvrătire a aflat resunet și s'a început Duminecă în Cluș. Nu însă conform gustului diariului cu agitațiunea, ci asupra agitatorilor.

Scenele sângeroase, cari le reproducem la alt loc vorbesc foarte elocuent. Revoluția de strade predicată de „Magyar Polgár” et Comp. e faptă implinită, și noi scim că răul cum are obiceiul a se resbuna.

Dacă ar fi să fim răutăcioși, n'am avea decât se reamintim fraților din Cluș cunoscuta dicere: „Ale tale dintru ale tale”. Noi însă nu o vom face. Chemarea noastră este, să apostrofăm răul, vină el de unde va veni. Am condamnat răsvrătirea studenților din Cluș. Am condamnat nesocotința diarelor cari pe față predicau revoluția, fără a li se fi clătit un fir de păr din cap. Condamnăm revoluția de strade din Cluș, și o condamnăm cu atât mai vortos, cu cât predicările noastre s'au implinit prea de timpuriu, fortuna s'a descărcat în capul celor cari o au provocat, ca să se adeverească cuvântul prin care se dice că: „Cine seamănă vânt, secără furtună.”

Deocamdată ajunge.

Conferența românilor cu programa dela 1881.

Ședința a doua s'a ținut la 3 Iunie a. c. La 10 oare deschide presiul ședința, și cetindu-se protocolul ședinței prime, — se autentică.

Presiul aduce la cunoștința conferenței, că au mai intrat încă două credinționale dela domnul Dr. Popa și Ioan Predovici, cari se verifică.

Se cetesc apoi telegramele de felicitare la adresa conferenței, și anume, dela Orăștie, Cluș, Panciova, Oradea-mare, Junimea din Viena, Lugos și Năsăud, cari se primesc cu însuflețire.

Trecând preste acestea urmează la ordinea di-lei raportul comisiei de 30. cu privire la ținuta politică a românilor, în numele cărora este îndreptățită conferența a vorbi și a lucra.

Raportorul acesteia, domnul Vicențiu Babeș într-o vorbire escelentă de preste două oare, făcând tabloul situațiunii, ajunge la rezultatul că românii nu pot și nu află de lipsă a se abate dela programa statorită la 1881. În arma acesteia în numele comisiei propune următorul:

Proiect de rezoluțiune.

Reprezentanții alegătorilor români din toate părțile locuite de români de sub coroana St-lui Stefan, adunați în număr de 156 la Sibiu, în conferența electorală în zilele de 1, 2 și 3 Iunie 1884 cu scop de a lua în considerațiune situațiunea țării preste tot și a națiunii române special, și pe baza acestei situațiuni a consulta și decide asupra ținutei alegătorilor români față de alegerile pentru dieta procsimă din Budapesta, constată în unanimitate, că situațiunea dela 1881 încoace nu s'a schimbat întru nimic spre mai bine și că de sus dela putere nu s'a ținut seama cătuși de puțin de durerile, dorințele și trebuințele poporului român, ba că tendențele de persecuțiune națională au devenit tot mai pronunciate și nesuferite; constatând prin urmare că în fața acestor triste experiențe nu le rămâne românilor alt mijloc legal de apărare, decât acela pe care la ales la anul 1881, decide după o serioasă consultare:

A se sustine și mai departe în întreg cuprinsul ei programa adoptată la anul 1881 precum și politica de rezistență pasivă pentru românii din Transilvania, ear pentru cei din părțile banățene și ungurene continuarea luptei opoziționale naționale active.

Pentru esecutarea acestei programe și pentru conducerea ținutei politice, adunarea numește din sinul seu un comitet central de 12 membri.

Acest comitet este însărcinat a face între marginile legilor, tot ce va găsi de lipsă și de folos, atât cu privire la alegerile dietali procsime, cât și față de alegerile municipale, și preste tot pentru apărarea cauzei române naționale și luminarea opiniunii publice în țeară și străinătate.

În decursul vorbirei sale, domnul Babeș fu des aplaudat, la sfârșit apoi aplausele vii nu mai voiau să încete.

Se suspinde ședința pe 5 minute, și după deschidere ia cuvântul domnul Dr. St. Păcurariu.

Domnia Sa declară că vorbește pentru proiectul comisiei și propune numai unele modificări la programa statorită în conferența din 1881.

Vorbirea domnului Dr. Păcurariu a fost o es-cursie istorică cu privire la autonomia Transilvaniei

și ori ce om nepreocupat va recunoasce erudițiunea istorică juridică a domnului Păcurariu și farmecul vorbirei, care te leagă de vorbitoriu încât nici un cuvânt nu-ți scapă din atențiune.

În fine, și cetesce proiectul de programă și declară că la cas de a nu se primi proiectul densusului, aderează la propunerea comisiei de 30.

Proiectul îl vom publica cu altă ocaziune.

După domnul Dr. Păcurariu vorbește avocatul din Brașov Lenger. Domnia sa sustine că propunerea lui Păcurariu, nu se mai poate considera în conferența de azi, fiind că ea trebuia dată comisiei de 30 spre opinare. Propune deci a se transpune operatul domnului Păcurariu la comitet ca material spre publicare.

În sensul acesta vobesce domnul Bredicean și presiul, dl Dr. Rațiu. În cele din urmă se trece preste propunerea domnului Dr. Păcurariu în sensul propunerii lui Lenger.

Însinuați la cuvânt au fost: Dr. Neagoe și Dr. Mureșanu, redactorul dela „Gazeta Transilvaniei”.

Domnul Dr. Neagoe a renunțat dela cuvânt, și domnul Dr. Aurel Mureșanu fiind obiectul de sub discuțiune eshauriat, a vorbit despre drepturile răpitate a le românilor, despre care fu vorba la Cluș.

După Dr. Mureșanu a luat cuvântul domnul Diamandi Manole. Domnia sa n'are cuvinte spre a-și exprima admirațiunea sa față cu domnul Babes. Înalta erudițiune și tactul politic, verva în oratorie ar servi spre onoare nu numai Germaniei ci și Angliei. Obiectul este eshauriat și nici în Marea neagră n'ai mai găsi nimica pentru completarea lucrului, prin urmare domnia sa nu va aduce argumente.

Constată domnul Diamandi un lucru, și acela e că noi totdeauna am fost desprețuiți. Constată însă și aceea, că noi la ocaziuni mari totdeauna am fost una. Sunt între noi certe de familie, ca și între bărbat și femeie. De aici însă se deduce numai aceea, că între români sunt certe, însă ei la momente mari sunt toți frați.

Domnul A. Trombițaș: Și cei dela viitoriul? Domnul Diamandi Manole. Sântem toți frați de un trup și un sânge, frați în idei și simțeminte, de aceea propun să se primească rezoluțiunea comisiei fără desbatere cu unanimitate.

În urma acesteia se pune la vot propunerea făcută de raportorul comisiei de 30 și se primește unanim.

Domnul Paul Rotariu ca raportor al comisiei de 30, raportează asupra raportului comitetului esecutiv al conferenței dela 1881 și propune ca comitetului să i se dea absolutoriu prelângă exprimarea mulțămitei din partea conferenței.

Se primește.

La propunerea domnului avocat Lica se alege un comitet de 12 membri pentru esecutarea con-cluselor conferenței. Comitetul va resida în Sibiu și este compus din domni: Georgiu Barițiu, Parteniu Cosma, Iosif Sterea Șuluț, Nicolau Cristea, V. Roman, Anania Trombițaș, Ioan Popescu, Vicențiu Babeș, Dr. Ioan Rațiu, Iuliu Coroianu, Coriolan Bredicianu și Georgiu Pop de Băsesci.

Domnul avocat Parteniu Cosma din considerare că periodul de trei ani este lung, și se poate întâmpla ca din diferite cauze să se stirbească numărul de 12 al membrilor din comitet propune, ca la cas de lipsă, comitetul să se poată întregi prin sine însuși.

Domnul Simeon Mărginean propune a se alege trei suplenți pentru casurile, de cari vorbește domnul Cosma.

Conferența primește propunerea făcută de avocatul Cosma.

Deputatul Anania Trombițaș propune ca la autenticarea protocolului să se observe modalitatea din 1881, adică să se concreadă autenticarea comitetului de 12, se primește.

Delegatul Acsente Sever propune a se realege o comisie de 12 membri, care va avea să mulțamească comitetului suprem al comitatului Sibiiului pentru ospitalitatea, de care s'a împărțit membri conferinței, în timpul cât au fost aici.

După deslășirile presiului, că aceasta o va face biroul, domnul Acsente 'și revoacă propunerea.

Domnul Paul Rotariu ca membru în comisia de 30 a admirat paciența presiului, din comisiune a domnului Georgiu Barițiu asemenea pre cea a presiului conferinței. Domnia sa propune și conferința le exprimă mulțămăta sa.

Fiind ordinea dăile eshauriată, domnul president în numele sănții cause mulțămesce delegaților pentru participare la conferință. Fiți apostolii cau sei noastre naționale — dize Domnia Sa — și lucrăți în acord și concordie cu alegătorii pentru cauza partidei.

Cu acestea activitatea conferinței s'a terminat.

Turburările din Cluș.

În numărul premergătoriu am anunțat revoluția de strade din Cluș. La locul acesta dăm unele amănunte după guvernamentalul „Kolozsári Közlöny” în traducerea „Tribunei.”

„Înainte conductului au străbătut trei trăsuri. Spun, că în una a percurș mai întâiu Nicolau Bartha locul următoriu al doliului, în a doua trei ascultători de farmacie dela universitate, dintre cari pre Haupt Frigyes l'a vădūt când a dat semnalul ca să se bată toba, ear în a treia trăsura străbătea înainte raportorul diarului „Ellenzék.” După câțva timp apucă înainte trăsura primarului și a căpitanului suprem. Conductul a plecat. Înainte în o trăsura erau Hegedüs Sándor, Bokros Elek, Sigmond Dezsó și Dr. Haller Károly. „Copii de stradă” ce-i încungiurau strigau: „să trăiască Ugron Gábor.” Hegedüs Sándor plecându-se din trăsura le-a răspuns și el cu „să trăiască!” Abia a întors trăsura spre vama din fundul stradei, petrii grele sburau în spre trăsura. Pre Dr. Haller Károly l'a nimerit în față, i-a rănīt nasul, i-ă crepat buza, și pe gura și nasul bărbatului încărunțit năbușă sângele. Pre Sigmond Elek încă l'au nimerit mai multe petrii, lui Bokros Elek i-a crepat capul o peatră, nu și perdu însă prezența, ci plecându-se îndărăt a tras coperișul trăsuri, prin ceea ce a mântuit viața celor ce ședeau în ea și cu deosebire viața lui Hegedüs Sándor, de oare ce mulțimea, ce a închis calea mai vartos se grămădia și arunca ploaia de petrii spre această trăsura, dar acum puteau sdrobi numai trăsura.

Câteva trăsuri, ce urmau celei dintăiu, au străbătut dealungul stradei prin cel mai înspăimântătoriu vifor de petrii. Biriși spătoși, calfe și flăcăi, fie-care cu câte două-trei petrii din holēmburi și cu petrii ascuțite de granit, băteau din imediată apropiare pre cei ce ședeau în trăsuri; urmarea a fost, că din covoiul de trăsuri abia a rămas vre-un om nerănit, ba e mirare, că sub petriile ascuțite de granit aruncate cu putere, nu a rămas nici un mort. Profesorului de universitate Dr. Finály Henric i-au sdrobot greu fața năbușindul sângele, un ochiu a profesorului asistent dela universitate Dr. Farkas Géza e în primejdie, așa de tare i-au sdrobot osul dela ochiu; K. Biasini Domokos zace în urma ranei ce a căpătāt-o la un picior, universitarului Almai Ferencz o peatră i-a crepat urechia; Tamási Péter a amețit în urma loviturilor, ce a

primit în pept; Berényi József zace rănīt la gură și față, Dr. Jenei Victor e tăiat la gât de bucățile de sticlă din ferestrele sdrobite cu petrii, lui Berényi József, comerciat, i-au sdrobot nasul astfel, că perdend sânge în măsură mare a fost transportat la spital; Stein Márton, neguțatoriu, era plin de sânge în urma loviturilor dela falca inferioară; lui Sárdi István, coloritoriu, i s'a sdrobot capul; Abrahám Antal, vice-căpitan, (de partidul stâng) sângera de loviturile cele multe; teatralistul Hatvani a amețit după mai multe lovituri, studentului de universitate Papp Sándor i-au sdrobot cotul, Indali Péter, profesor de preparandie, a sosit acasă plin de sânge; Gajzágó Béla, student universitar, de asemenea a fost rănīt greu; secretariului statului directoral rom. cat. Filker Elek i-au sdrobot un cot, universitarul Deák Albert lovit a cădūt în trăsura; Advocatul Dr. Akoncz József sângera, lui Schlauch Albert i-au rănīt vr'o patru degete.

Vătămări și lovituri oarbe au mai suferit Varga Dániel, Szwacsina Géza, Rieger Imre, Retegyi Miklós, Dobál Antal, Stein Gábor, Biró János, Maetz Frigyes, Frits Albert, Dorgo Albert, Frits Albert tinērul, Schiling Kálmán, Schopf Gyula, Cseh Lajos, Gajzágó Manó (din partida stângă), Cornelli János la genunchiu, universitarul Prém Lajos la picior, Orbán Géza la umăr, și în spate, Szász Károly la picior și în spate, Kele Izrael a fost rănīt greu la cap; Prém Lajos student universitar la picior, redactorul acestei foaie („Köl. Közl.”) la braț și la picior, Sándor József colaboratorul nostru (a lui „K. K.”) la braț. Afară de aceste au fost răniți încă o mulțime, au lovit și pe o doamnă din o trăsura, au spart ferestrele la câte-va trăsuri, le-au stricat marginile și multe trăsuri goale au fost sdrobite de tot, mai mulți cai bătuți cu petrii erau să se prăvală, pe alții abia i-au ținut ca să nu apuce fuga în furie. La priveliștea acestei bătăi cu petrii, mai multe doamne au amețit, altele s'au mântuit prin casele din apropiere, multe au cercat scăparea sub vii apucend prin grădini.

Cei cari țineau calea erau organizați bine, și era îngrigīt ca sbiciul brutal să țină pe toată linia. La unele puncte strigau: „aici vine el!” când venia jertfa, pe care au fost pus ochii de mai nainte. De altcum nu făceau distingere între trăsuri, erau destui ca să poată sfērli în toți, decât că era câte unul, pe care îl destinaseră să-l bată de moarte. Aproape de oraș unde se desparte strada-mare în două ramure, era pusă o ceată separată, care să primească din față pe cei ce sosau. I au și primit. Mulți au fost răniți și în față și în spate. Aceasta a fost fapta eroică a partidei stânga în întâia dī de Rusalii. Astfel a început să elupte independența Ungariei și apoi strigă să trăiască patria.

Cutezanța dejositoare, după cum mărturisesc sute de oameni, a fost organizată perfect și în deplină conștiință. Grămețile de petrii erau adunate de dimineață; au fost acoperite însă de muieri cu vestmintele dinaintea publicului adunat. În tot orașul se vorbea despre fapta ce se pregătia. În sfērșit au și indeplinit-o în mod brav.

Ve mulțămim voue Ugron Gábor și Bartha Miklos, bravii nostri deputați! A fost causă pentru-ca să ve alegem înainte de aceasta cu 3 ani. Aceasta ve e darea de seamă asupra lucrărilor voastre din decursul alor trei ani. Trageți-ve acum seamă cu cunoștiința voastră proprie!”

Infocatul predicator al credinței și moralității esilă toate jocurile și veseliele carnevalului, și în locul tuturor petrecerilor puse festivități religioase, suprimă cametăria, introduse stricta observare a duminice și prin predicile sale tot mai des cercetate, esopera cāință și întorcere. Din copii orașului formă o societate proprieă cu legi deosebite, și prin copii acestia cerșitorea din oraș toate obiectele, ce serveau vanității și petrecerilor și le dă foc între fanfare și trasul clopotelor în piața publică.

Însă Florentinii încă au fost italieni, deci contra acestui spirit încă se redică opozițiune. Patima lor de a face partide se aretă și sub regimul demoteocratic a lui Savonarola. Ei curēnd se desbinară în aderinți și contrari ai aceluia. Cei dintăiu se numeau „piagnoni” (plângători, urlători) cei din urmă „arrabiati” (rabiati), și anume după impresiunea pe predilele și disertatiunile lui Savonarola făcea asupra lor. Afară de aceea era încă și fracțiuni laterale precum aderenții familiei Medicii și contrarii democratici ai pornirii călugăresci.

Preoțimea jalusă, alăturându-se partidei rabiatorilor, pretindea contra curagiosului călugăr armele incușiștiunii și esoperă de papa cel fără de moralitate și fără de credință, cită la Roma pre pradica-

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Poiana, 16/28 Maiu 1884. Domnule Redactor! Esamenul de vară cu elevii scoalei noastre capitale gr. ort. s'a ținut astăzi sub conducerea R. D proto-presbiterul tractual I. Droc. Scoala noastră are 4 învățatori; este relativ foarte bine ajustată cu cărți, mobile și alte aparate de învățământ. Edificiul nou cu 4 sale mari și un cabinet de cancelariă, și biblioteca corespunde cerințelor legei și timpului.

În special sporiul manifestat în esamene a corespuns așteptărilor publicului, în sensul acesta dl conducătoriu, ca inspector tractual de scoale, și-a și exprimat în cuvēntarea finală mulțumirea sa. Una însă trebuie să surprindă pre pedagogul modern. Esamenele — anumit în clasa I-a A, II și III-a fură mai mult o producțiune ceremonioasă recitativă, ore-cum teatrală a copiilor și învățătorilor față de publicul ascultătoriu, decât o cercetare (esamenare) mai adencă de priceperea celor învățate, de estensiunea materialului, de metoda propunerii și în fine de acel mai nou, dar din motive sanitare preponderos principiu pedagogic, după care elevului să i se facă posibila ușurare la învățământ, scop, ce se ajunge cu atât mai ușor, cu cât învățătorul este mai perfect în metodică. Voiesc să dic, esamenul au fost mai mult o cercetare de silința copiilor în învățare, decât a învățătorilor în propunere.

Copii a memorisat (de rost) mult, ba prea mult, fără de a dovedi intru toate priceperē, apoi va concede oricine, cumcă acest mod de a învăța este cel mai ușor pentru învățătoriu, din simpla causă, că el se poate ajunge și numai cu ajutorul vergelei de alun sau de trestia fără toată ostăneala metodicopedagogică din partea învățătorului. Surprinde spre exemplu tare neplăcut, când se observă în esamen cumcă elevii și sciu înainte rēndul lor, în care urmează unii după alții la recitare, așa încāt unii nici nu așteaptă provocarea nominală a învățătorului, ci la rēndul lor de mainainte hotărīt, încep a perora (Infocmai ca la teatru cu Stichwort-ul). Cu atât mai neplăcut surprinde pe omul atent, când spre es. în istorie elevul, recitând pre Ludovic cel mare din carte cuvēnt de cuvēnt, în mijlocul capitlului se trăzește sārind, că reciteasă despre Ghiula al II-le sau despre iobăgiă etc. . . Concedem, că forma aceasta de esamen va placea mai mult poporului, dar de dragul acestei plăceri nu trebuie perdit din vedere, nu trebuie jertfit nici când adevăratul problem, adevăratul scop al scoalelor. „Non multa, sed multum”, eu a-și dize: „Non multa, sed utilia”.

În sfērșit fie-mi permise unele recensuni față de un defect cardinal, precāt de comun aproape tuturor scoalelor, pre atât de greu de estirpat. Înțeleg — învățământul unilateral. Pedagogia cere, ca învățătoriu în scoală să fie omnilateral i. e. să învețe pre elevi cu aceeași dragoste și cu același succes toate învățăturile necesari și prescrișe, dar rar învățătoriu va fi în stare să propună cu același efect obiectele de învățământ, pentrucă aceasta atărnă foarte mult dela predilecțiunea, ce o are unul sau altul învățătoriu pentru unul sau unele obiecte. Aceasta predilecțiune se reoglindeasă în elevi cu desevēșire. Drept ce constatăm în special: Bine au fost propus și învățat computul în toate clasele, osebit în clasa I. a + b. și a IV-a: bine au fost învățată din toate punctele de vedere gramatica, osebit în clasa II-a și IV-a. Mai mult pond, ca cât sa pus trebuia să se pună pe sciințele naturali, dintre cari unele ca fizica, botanica, mineralogia în clasa IV-a, apoi unele

FOIȚA.

Un călugăr revoluționar.

(studiu istoric.)

(Încehere.)

Savonarola continuă într'aceea neostenit ideele sale: ear alungarea de atunci a lui Pietro a lașului și trădătorului fiu a lui Lorenzo, era favoritoare acelor idei.

În republica, ajunse eară liberă, Savonarola predică democrația, și fiindcă prin predicile sale ajunse la influință mare, el puse în fruntea statului un senat, ales de popor.

Democrația însă nu stătū mult. Lucru firesc. Un stat, condus de un zelat regionariu trebuī să se transforme în teocrația. Cu solemnitate proclamă el pre Christos de rege al Florenței și de patron al libertății ei, preoțimea jalusă o reținea dela toată influința în noul stat.

Acuma se începu o viață și miscare curioasă în Florența.

torul religiunii și al virtuții, sub mincinosul pretext, de ai cunoasce și de ai învăța mai bine și mai de aproape învățăturile lui. Însă „plângătorii” nu odiniră și esoperară ca Savonarola să refuze aceea ci-tățiune, pentru ca adeseori viața lui fu amenințată de venin și pumnal, și pentru că inimizii sei atăta subminară deja, încāt rezultatele dobândite în îndreptarea moravurilor începură a scădea, a se impuțina. Inimizii sei chemară alți predicatori, ca să pășască contra lui, însă fără rezultat; ba chiar și o călugăriță vrū să dispute publice cu el, însă el cu sarcasm o îndruma la furcă și fus.

Papa, din nou pregătīt de rabiati, eară cita la Roma pre „propagatorul de doctrine false, pre cum îl numea, însă neascultând nici acuma; papa i întērdise a mai predica, însă aceasta eară fu inzadar, pentru că guvernul Florenței pretindea contrariul. Prin certeile aceste vestea lui Savonarola se lăți prin florentinii călători preste toată Europa. Chiar și sultanul turcesc dispuse a se traduce predicile lui în limba sa și le cetea cu diligență. Mulțime de scrieri aparură pentru și contra lui. „Plângătorii” trebuiau să formeze garda, ca să apere pre reformatorul contra atacurilor; predicile lui totdeauna se conturbau prin „rabiati”, și papa îl escomunica.

părți din Zoologia (amphibie, insectate.) cl. III și în fine o parte esențială din gramatică — stilistica (cea mult folositoare!!), clasa IV-a au fost neglijate cu totul.

Abstragând dela aceste constatăm cu bucurie, cumcă în general scoala noastră în valoarea și progresul ei estern și intern stă în fruntea scoalelor din tractul Mercurei și prin silință și perseverență mai mult se va întări și va înflori, ceea ce se deede. . . Amin. N. M.

Cohalm, 21 Maiu. Onorată Redacțiune! Am fost ținut să congregațiunea comitatensă va debate afacerea pășunului pe pământul comunal. În 28 Maiu st. n. s'a ținut în Sighișoara, adunarea generală ordinară.

Cestiunea noastră venea după rënd a 78-a, și credeam că nu va ajunge la desbatere în prima zi. Mulțămită însă grabei și neinteresului membrilor congregațiunei, a la *vapour* votau decisiunile comisiunei permanente fără a se ceti nici un act, pe la 12 oare prima zi, ajunse pe tapet cestiunea noastră. Este la loc aci a arăta pe scurt cum este compusă congregațiunea comitatului Târnavei mari.

Acest comitat locuit mai cu seamă de sasi și români, este reprezentat în congregațiune mai exclusiv de sasi. Ori ce vor acestia trece prin comisiunea permanentă compusă numai din ei, și congregația ori ce hotărâre a aceleia o aprobă.

Ajungând cestiunea pășunului la ordine, se cetesce numai raportul comisiunei permanente și din partea sasilor imediat s'a aușit strigătul: Se primesce (*wird angenommen*). Cu toate acestea se ridică un funcționar dela comitat și combate cu argumente pozitive hotărârea corpului nostru reprezentativ cerând că sau să se observe hotărârea ministerială, care ăice că în cas de neînțelegere, și în cas că municipiul nu poate împăca partidele conform § 107 din legea comunală, să-i îndrepte pe calea justiției; sau să se amâne pe sesiunea viitoare adunări a congregațiunei comitatense până când comuna, sau mai bine ăice corpul reprezentativ, să dovedească că comuna nu-și poate acoperi cheltuelile din venituri.

La aceasta răspunde un domn, A. Eitel, că este necesar, trebuie să se creze un absolutism pentru o ramură de locuitori!

Aceasta este culmea tuturor absurdităților ce ne bântue. Va să ăică să se creeze un privilegiu pentru cei avuți? Oare cine ține pe cei avuți? Cine susține chiar pe d. Eitel, preot? Cei avuți ori economii?

Nu, dle, timpul privilegiilor a trecut. Avem legi și după legi dreptul este egal. DVoastră a-ți fost învătăți cu privilegiu și cu inima plină de mahnire ve cügețați la timpurile când din 10 clăi de grâu sau saci de cucuruz (popușoi) una o luați. Tempora mutantur și cu ele s'au schimbat și treburile.

Mare mirare că după acesta se sculă tot un sas d. advocat Dr. Adolf Kain din Mediaș, care combate cheia pe care s'a făcut hotărârea săsească cu argumente destul de tari, ceea ce i-a atras ura conaționalilor sei. Dar cu toate acestea onoare lui!

Mai vorbi apoi — fostul deputat M. Kasper, care combate aplicarea §. 107 leg. com. și ăice că ministrul n'a înțeles acel § căci astfel nu l'ar fi întrebuințat.

La aceasta li răspunde primul vorbitor și 'l roagă a-și retrage aceasta aserțiune de oare ce un

Până la acest moment el era încă pentru scaunul papale, însă acuma se declară pre față contra lui, nu acceptă infalibilitatea pontificelui și scrisse la toți domnitorii Europei, să convoace un conciliu (sobor) pentru ca să detronizeze pe papa.

Aceasta scoase din minți pre furiosul Borgia. Mai nainte la alegerile municipale în Florența succese inamicilor lui Savonarola, ajutați de oamenii papei, a pune mâna pre cărma orașului, și noul guvern nu-l mai admise la amvon.

La cererea franciscanilor, cei mai aprigi inimi ai lui, se ordina o probă de foc între el și între partida contrară lui. De și desprețuia aceasta superstițiune, el totuși trebui să se acomodeze; însă o ploie întinse conturbă esecutarea. Inimicii sei întrebuințarea aceasta și lățira în poporul stult vestea că reformatorul este invins.

Urmarea fii că poporul porni cu asalt asupra mănăstirii, înse călugării se apărau cu vitejie. Dela un timp trebură să sucumbe. Savonarola luă cu vîrtețe bărbătească remas bun dela aderenții sei. Savonarola și Fra Domenico cel mai zelos mucenic al lui fură legați duși și încarcerați eară poporul nestatornic pre drum i aruncă cu petri, i batjocorea și i bătea. Procesul cu bucurie nespuse dispus

ministru va înțelege mult mai bine și va sci interpreta mult mai exact un § de lege decât un normalist.

După aceea se scoală d. fost deputat al cercului Cohalmului Bacon, și în puține cuvinte spune că o limită trebuie făcută.

Sunt și români de părerea dlui Bacon. Limitația o voiesc, dar nu pot aproba cheia pe care conlocuitorii nostri voiesc a face limitația. În privința aceasta trebuia să se exprime dl fost deputat, mai cu seamă că aceasta este mărul de ceartă. Aceasta n'a făcut-o însă și cred că din două motive:

1. Sau că fiind cheia conaționalilor sei nedreaptă și condamnându-o, ar fi rupt-o cu acestia, acum în ajunul alegerilor, când și-a pus la noi candidatura:

2. sau n'a voit a se arăta național exclusivist aprobând cheia și respingând părerea românilor de cari poate vrea să se folosească la alegeri.

Motivul cel dintâiu este mai probabil și fiind așa foarte rău a făcut de nu lau exprimat. Un om iubitoriu de adevăr este iubit de toți. Adevărul îi place ori cui și chiar conaționalii dsale l'ar fi stimat cu atât mai mult.

După aceasta se puse la vot prin ridicare și din 50 membrii prezenți se sculară 28 între cari trei funcționari administrativi adevă o majoritate de 6 voturi.

Nu ne lăudăm însă cu această întâmplare. deoarece dacă partida contrară ar fi vedut că nu e în majoritate, ar fi recrutat din fumătoriu câte voturi ar fi voit.

Nu era vorba aci de discutarea dreptului de facerea unei hotărâri falositoare locuitorilor comunei noastre, ci pur și simplu de eruarea unui conelusus favorabil caprițului membrilor corpului reprezentativ din comuna Cohalm.

ăice caprițiu și eată pentru ce: Încă prin 1865 s'a vedut necesitatea unei regulări a pășunului din cauză că se făcea abus de acela de cătră nisce streini, cari veneau și se căsătoriau în Cohalm, aducând apoi vitele tuturor rudelor lor la pășune în Cohalm.

Conducătorii românilor, scurți la vederi, s'au luptat contra ori căru regulament, deși unele foarte avantajoase și mulțămitoare pentru ori ce plugariu român.

Nsăcându-se statutul agrar al universității săsesci și devenind lege, sasii în detrimentul și al plugarilor sasi, compuseră în necasul românilor făimosul statut din 1871 decedat în 1883.

Cădând acesta spre bucuria chiar și a economilor sasi, reprezentanța comunală imită pe alcătuitoarii din 1871. Dar tempora muntantur, acum nu mai merge. Ori ce regulament trebuie basat pe o lege și folositoriu tuturor cetățenilor.

Așteptăm înănuarea rezoluțiunei pentru a face pașii necesari la a treia și ultima instanță. Până atunci însă ne-am bucura dacă concetățenii nostri ar îndrepta eroarea și s'ar întoarce de pe calea greșită și în înțelegere cu locuitorii români și ar arangia treburile în mod pacinic, cel mai statornic din lume.

Era curios și ridicul respunsul unui membru din congregațiune, care întrebă fiind de un glumeț: „Af vot hot ir gestemt?” răspunde: „Af vot die (arătând pe unul din vorbitor) har siut!” — „No vot sint hie?” — „Ech vis net!”

Acest dialog arată în toată golăciunea sa modul cum se făuresce binele comunelor acestui comitat, de cătră reprezentanții sei.

ăice s'a ținut aci adunarea alegătorilor sasi din cercul Cohalmului. Dl Bacon și-a espus programa

de papa și condus de iuquistorii sei, trimeși la Florența în care proces toate formele legali se călcău în picioare, sa sfârșit cu condamnarea lui Savonarola și a soților sei Domenico și Silvestro la moarte pre rug (prin foc).

În prezența poporului de tot transformat, care mai nainte ia divinizat, toți trei fură în piața publică despoiați de demnitătea preotească, apoi spânzurați la furcile puse asupra unui rug ardend și cenușa lor imprăsciată în fluviul Arno, în ăiua de 23 Maiu 1498.

Toți ceilalți credincioși ai lor suferiră persecuțiunile cele mai barbare.

De abia trecură doi ani și se și porni din nou reacțiunea cu favorul ucisului. Locul unde fu ars se incunună cu flori și girlande; în Roma se bătură monete în onoarea lui, ear papii următori în deosebi Leo X se declarară pentru el și prin un judiciu preoteșc îl restituiră în toate onorurile.

Mult s'a discutat dacă Savonarola a fost un înainte mergător a lui Luter sau ba.

Aceasta ceartă este superfluă pentru că scopul ăinta li-a fost comună. Ambii s'au nisuit a îndrepta biserica în spiritul creștinismului original.

sisnecra B.

declarând că se va ținea de hotărârea partidei naționale săsesci din 1881 luată în Brașov, și reînviată în 1884 în Sibiu.

Declară că va lucra pentru regularea dreptului de posesiune, incompatibilitatea funcționarilor și micșorarea puterii comiților supremi.

Adunarea a fot bine cercetată și a declarat de deputat! adevă numai de candidat pe d. Bacon.

Până ađi partida guvernamentală se credea biruitoare, dar adunarea de ađi a dovedit contrariul.

Me opresc aci promițend a reveni în numărul viitoriu asupra afacerilor noastre bisericesci și școlare, cari încă au mare lipsă de lumină.

Silviu.

Apel*)!

Este cunoscut Onoratului nostru public, că cu scopul de a înființa un institut român de creștere pentru fete, împreună cu internat, s'a constituit în anul 1881 „Reuniunea femeilor române din Sibiu.”

A fost o vie mulțămire pentru inițiatorii acestei reuniuni, vedend cum opiniunea publică română o consideră, ca atingend cel mai sânt scop al educațiunei noastre naționale, și ca răspundend la cea mai simțită trebuință a poporului nostru.

Am fost fericiți a vedea această opiniune tradusă în faptă prin viul resunet, ce a aflat primul nostru apel din Octobrie 1881 și prin spriginul material și moral, ce ni s'a acordat din toate părțile locuite de români.

O asemenea încurajare nu putea să nu-și aibă în curend rezultatele sale mănoase. Mai ăntăi principala noastră detorie și silință a fost, ca să justificăm încrederea și frumosul sprigin, de care ne-am bucurat îndată la început și în tot timpul activității noastre. Ne măgulim cu credința că în modestele noastre condițiuni, vom fi corespuns așteptărilor.

Ca rezultat al activității noastre în timpul scurt de abia trei ani amintim: Scoala română de fete din Sibiu, deschisă la 18/30 Octobrie 1883. Această scoală are ăstădi 5 clase și în vederea scopului de educațiune națională este provădută cu 4 puteri didactice dintre cele mai escelente.

Prin acest modest rezultat al activității noastre însă abia începutul este ajuns, și avem încă multe până la ăinta doririlor noastre.

Mai ăntăi scoala noastră trebuie întreținută, desvoltată și viitorul ei asigurat.

Spre acest scop comitetul a aflat cu cale a arangia o sortitură, a cărei venit conform §. 7. lit. b din statute se va întrebuința în special pentru susținerea școlaei. Pe această cale cu puțină gertfă dela singuratici foarte mult putem căștiga pentru institutul, a cărei înflorire este esența nisuițelor noastre. Se dă prin aceasta ocașiune, ca fie-care română simțitoare să contribuie cu vre-un obiect de preț, rod al îndeletnicirii sale ăilnice, ca apoi români cu inima deschisă pentru școala noastră și streinii filantropi dând din prisosul lor pentru aceste obiecte un anumit preț al afecțiunei, să promoveze cauza pentru care luptăm noi.

Intenționăm și aceia, ca femeile noastre țerance — talpa naționalității noastre — să mai deie din nou dovadă despre măestria mânilor lor în țesut și chindesit, măestrie aprețiată și admirată de streini.

Eată în câte-va cuvinte intențiunea noastră la facerea acestui apel.

Spre orientare vor servi următoarele:

1. Pentru sortitură se vor trimite ori și ce lucruri de valoare. Esposițiunea din 1881 ne-a arătat ce pot produce damele române când se însuflețesc pentru o idee.

Voim să accentuăm la acest loc că noi punem mult preț pre lucrurile de mână a le țerancelor noastre, și am făcut experiența că streinii admiră de o potrivă arta damelor noastre și măestria naturală prin secli conservată a femeii țerance.

Credem că inteligența noastră, preoții și învățătorii, cari stau în raport imediat cu țeranul ne vor înțelege, și nu vor întârăia a ne da în acest sens binevoitorul lor sucurs.

Cu lucrurile de mâni femeesci vor rivalisa și manufacturile de mâni bărbătesci.

2. Obiectele destinate pentru sortitura întreprinsă de noi, se vor insiuua la reuniunea noastră până la 15/27 August a. c. inclusive.

3. Trimiterea obiectelor se va face până la 15/27 Septembrie a. c. inclusive.

*) Punem sub ochii cetitorilor apelul „Reuniunei femeilor române din Sibiu.” Scopul urmărit de această reuniune este destul de cunoscut publicului cetitoriu, și lacuna în educațiunea națională română a fetițelor noastre o simțim pas de pas.

Atăta din partea noastră,

Red.

4. Însoțirea și trimiterea obiectelor se va face sub adresa: „Reuniunea femeilor române din Sibiiu“.

5. Sortarea obiectelor se va face în luna lui Octombrie a. c.

Timpurile sunt grele, și recerînțele spre a ne susține ca popor de cultură cresc în directă proporție cu vitregitatea timpurilor. Și fiindcă timpurile sunt grele, și noi așăși la puterile proprii, trebuie să folosim toate ocaziunile date și să căutăm toate posibilele ușurări întru ajungerea scopurilor noastre.

Drept aceia rugăm pre toți românii binesimțitori să binevoiască a colecta obiecte cât mai multe din cercul cunoscuților și în înțelesul modalităților de mai sus, se contribuie la promovarea scopului urmărit de noi.

În deplină speranță apelăm la publicul nostru și basăși pe experiența din trecut cu încredere privim la întreprinderea noastră.

Sibiiu, 30/22 Maiu, 1884.

Comitetul.

Cătră alegătorii români din comitatul Aradului.

Conform însărcinării primite dela conferența generală ținută în Arad la 10 Aprilie a. c., comitetul central executiv hotărînd ședințele din 14/26 și 15/27 Maiu a. c. asupra ținutei alegătorilor români față de alegerile de deputați dietali, conclusele sale luate vi se aduc la cunoștință și vi se recomandă în următoarele:

I. Președintele comitetului Ioan P. Desean deschidînd ședința arată că din cauza apropierei alegerilor de deputați de o parte și pentru convocarea prea târziu a conferenței din Sibiiu de altă parte, s'a aflat îndemnat a convoca comitetul central pe astăzi spre a delibera asupra atitudinii ce trebuie să ia românii din comitat în fața alegerilor de deputați dietali.

Comitetul constatînd și din a sa parte urgența de a ne pronunța în privința alegerilor de deputați, consimte cu invitarea președintelui și trece la ordinea zilei.

II. M. B. Stănescu propune intrarea românilor la alegeri pe baza programei naționale stabilită în conferența dela Sibiiu la 1881.

Această propunere se primesce unanim.

III. Cu privire la modul de procedere pentru executarea concludului de sub Nr. 1 în privința activității la alegeri, se nasce o lungă și infocată discuțiune.

Ioan Popoviciu Desean relevă comitetului că s'a pus privative în contact cu factorii dătorii de ton la alegerile în comitat și în special cu comitele suprem, carele i-a făcut ofertul cu două — trei cercuri electorale pentru candidații români, pe cari dînsul îi primesce și cu programa națională română numai să între necondiționat în partidul guvernamental, deci propune spre primire ofertul comitetului suprem.

M. B. Stănescu se pronunță în contra fusiunii românilor în partidul guvernamental și nu primesce ofertul comitetului suprem ci face următoarea contrapropunere: „A se esmite o comisie de trei pentru a sonda dispozițiile partidelor existente în privința unei posibile înțelegeri față de alegeri, avînd însărcinarea a li se spune aderarea românilor la programul național și afară de ajutorul numeric nimic alt ce-va ale oferi, ear despre rezultat a raporta comitetului pentru decideră observînd de acum că în cazul de nereușirea unei înțelegeri între partidele eterogene, partidul național român își va executa activitatea în măsură propriilor sale puteri.“

Punîndu-se la vot propunerile făcute de Ioan P. Desean și M. B. Stănescu, comitetul primesce cu majoritate de voturi propunerea lui M. B. Stănescu, alegînd în comisiune pe dnii: M. B. Stănescu, Gregoriu Venter și David Nicora, spre a se pune în conțelegere cu partidele existente maghiare; ear despre rezultat se raporteze în ședința de mîine care se va ține la 10 oare înainte de ameași.

IV. După deschiderea ședinței M. B. Stănescu, ca raportorul comisiunii de trei raportează despre rezultatul misiunii, cu care comisiunea a fost însărcinată și anunit: că mai întăiu s'a pus însuși în contact cu comitele suprem, pentru a ajunge la o înțelegere cu partidul guvernamental, față de alegeri, în sensul concludului de eri și comitele suprem a descoperit că dacă românii nu sînt învoiți a candida din partea lor deputați naționali, din partida guvernamentală, cel mai favorabil ofert ce le poate face, este de a lăsa ca în două cercuri, Iosașelului și Radnei, ei se poată candida deputați naționali, cu programa dela Sibiiu astfel însă, ca dreptul de candidare să-l exerciteze numai alegătorii din respectivele

cercuri, fără ingerința comitetului central al partidei române, promițînd că nu va face nici un fel de influență la candidare, nici directă nici indirectă, prin organele sale, și făcînd totodată angajament reciproc a sprigini pe candidatul român cu programul dela Sibiiu fie cu ținuta opozițională, fie guvernamentală dară în recompensa acestui serviciu, românii să fie obligați a da voturile lor pe deputații guvernamentali, în toate celelalte cercuri electorale din comitat.

Raportorul după aceasta spune, că comisiunea s'a pus în contact cu comitetul și șefii partidei opoziționale moderate din comitat, dela cari au primit răspunsul, că vedem bucuros pe români intrînd în acțiune cu ei, contra guvernului actual, și fără a se atinge de programa partidei naționale române, ori a pretinde fusiunea românilor în partida lor, dînsii vor lucra pentru reușirea candidaților români opoziționali în trei cercuri cu mijloace morale și legale neavînd altă pretensiune decât aceea, ca reciprocamente românii să spriginească cu voturile lor pe candidații opoziției maghiare în cercurile unde au candidat dînsii.

În urmarea acestui raport oral făcîndu-se debateri mai lungi M. B. Stănescu face următoarea propunere:

„Comitetul enunță drept atitudine față de alegerile de deputați dietali de acum a desvolta activitate cu programul opozițional în contra regimului actual, avînd a sprigini moral pe candidații opoziției maghiare de ori care nuanță în acele cercuri unde partidul național român, nu-și va pune candidații sei.“

Ioan Beleş face contra propunere pentru a intra pe lîngă susținerea programei naționale dela Sibiiu în partidul guvernamental și pe basa aceasta se procedem la candidare.

Ear comitetul cu 11 voturi contra 5, și două abțineri, primesce propunerea făcută de M. B. Stănescu.

În urma acestora nu ne rămîne decât a ne aduna sub unul și același steag al solidarității naționale și a ne folosi de cel mai sînt drept, dreptul de alegere conform intereselor noastre, grupîndu-ne în cercurile Radna, Boroșneu și Iosașel pe lîngă candidații români naționali, ear în celelalte cercuri pe lîngă candidații opoziției moderate.

Candidații comitetului sînt: în cercul Boroșneului Mircea B. Stănescu, în cercul Radnei Ioan Moldovan, ear în cercul Iosașelului, persoana adusă în combinațiune nedeclarînd că primesce candidarea, subsemnații au făcut provisiune cu Dr. Georgiu Popa.

Arad, 19/31 Maiu 1884.

Nicolau Philimon.

M. B. Stănescu.

Georgiu Telescu.

Dr. Ioan Pap.

Dr. Demetriu Magdu.

Vasile Mangra,
notariul comitetului.

Ioan Cîmpian.

Gregoriu Venter.

Ioan Moldovan.

Pavel Truța.

Aureliu Suciu.

Varietăți.

* (Concurs) pentru ocuparea postului de magistrul postal în Szinye (Cottul Solnoc-Dobâca), cauțiune 100 fl. salariu anual 150 fl., paușal de cancelarie 40 fl.

Suplicele sînt a se adresa în termen de 3 săptămîni la direcțiunea de poste din Sibiiu.

Sibiiu 30 Maiu 1884.

Direcțiunea.

* (Postal). Oficiul postal din Basna (Felső bajom) se deschide cu 1 Iunie a. c. și din aceasta și începînd pe durata sezonului de calde, adică până la finea lui August, între Basna și Mediaș se organizează postă-omnibus de toate zilele... Mersul postei e următorul:

Plecăre din Basna p. m. 4 oare

Sosire în Mediaș „ „ 5 „

Plecăre din Mediaș a. m. 6 „ 30 m.

Sosire în Basna „ „ 7 „ 30

Ceea ce prin aceasta se aduce la cunoștință publică.

Sibiiu 29 Maiu 1884.

Direcțiunea.

— Oficiul postal al Cisnădioarei cu 1 Iunie a anului curente și va începe de nou lucrarea sa și legătura de comunicație, începînd dela terminul indicat, o susține prin diligența ce comunică în toate zilele dela Cisnădioară — la Sibiiu.

Mersul postelor e următorul:

Plecăre din Cisnădioara dimineața la 7 oare 30 m.

Ajunge: în Cisnădia „ „ 7 „ 50 „

Plecăre din Cisnădia „ „ 7 „ 55 „

Ajunge: în Sibiiu înainte de ameași „ 9 „ 25 „

Plecăre din Sibiiu dup. am. la 2 oare 30 m.

Ajunge: în Cisnădia „ „ 4 „ — „

Plecăre din Cisnădia „ „ 4 „ 5 „

Ajunge: în Cisnădioara „ „ 4 „ 25 „

Ceea ce prin aceasta se face cunoscut publicului.

Sibiiu 1884 Maiu 29.

Direcțiunea.

* (Postal). Cursul cariolei resp. a postei cu cai dintre Szepsi-Szt.-György, Brașov-Feldioara (gară), Brașov-Kézdi-Osorhei și Szepsi-Szt.-György începînd dela 1 Iunie a. c. se va schimba astfel, că mersurile cariolei între Kézdi-Osorhei, Szepsi-Szt.-György, Brașov și Feldioara (gară), va comunica în legătură cu trenurile de persoane Nr. 204 și 203 mai departe între Brașov, Szepsi-Szt György în legătură cu trenul omnibus Nr. 220 resp. cu trenul de persoane Nr. 203, ear postele cu cai se prefac în cariole cu un cal și se vor susține în legătură cu trenurile accelerate nr. 201 și 202 între Kézdi-Osorhei, Szepsi-Szt.-György, Brașov și Feldioara (gară).

Tot din aceea și se organizează conform acestora și mersul postelor între Kézdi-Osorhei, Csikszereda, Herman Preșmer.

Mersul postelor e următorul:

Între Kézdi-Vásárhely, Brașov și Feldioara (gară).

Cariolă cu doi cai.

Plecăre din Kézdi-Vásárhely a. m. 11 oare

„ „ Szepsi-Szt. György p. m. 3 „ 30 m.

„ „ Vâlcele (Előpatak) p. m. 4 „ 45 m.

Sosire în Brașov-Feldioara (gară) seara 6 „ 5 m.

Plecăre din gara Brașov-Feldioara a. m. 9 oare 15 m.

„ „ Vâlcele (Előpatak) a. m. 10 „ 40 m.

„ „ Szepsi-Szt György a. m. 12 „ 30 m.

Sosire în Kézdi-Vásárhely a. m. 4 „ 20 m.

Plecăre din Kézdi-Vásárhely dim. la 7 oare

Plecăre din Szepsi Szt. György a. m. 11 „ 30 m.

Plecăre din Vâlcele p. m. 12 „ 45 m.

Sosire în gara Brașov-Feldioara p. m. 3 „ 5 m.

Plecăre din gara Brașov-Feldioara p. m. 3 oare —

Plecăre din Vâlcele p. m. 4 oare 25 m.

Plecăre din Szepsi Szt. György seara 6 oare 30 m.

sosire în Kézdi-Vásárhely noaptea 10 oare 20 m.

Între Brașov — Szepsi-St. György.

Cariola cu doi cai.

Plecăre din Brașov dimineața la 7 oare —

Sosire în Szepsi-St-György a. m. la 10 „ 35 m.

Plecăre din Szepsi-St.-Görgy a. m. la 11 „ 30 m.

Sosire în Brașov p. m. „ 3 „ 5 m.

Între Kézdi-Vásárhely — Csikszereda.

Diligența

Plecăre din Kézdivásárhely dimineața 7 oare 30 m.

Sosire în Csikszereda p. m. 1 „ 50 m.

Plecăre din Csikszereda dimineața 3 „ — m.

Sosire în Kézdi-Vásárhely p. m. 9 „ 20 m.

Între Preșmer — Herman.

Diligența cu un cal.

Plecăre din Preșmer dimineața 7 oare.

Sosire în Herman „ 8 oare.

Plecăre din Herman p. m. 2 oare.

Sosire în Preșmer p. m. 3 oare.

Ceea ce prin aceasta se aduce la cunoștință publică.

Sibiiu în 28 Maiu 1884.

Direcțiunea reg. ung. de poste.

* (Invitare). Societatea „Concordia“ în Blaș invită cu toată onoarea la petrecerea de vară, care se va arangia Luni în 9 Iunie st. n. a. c. în „Berul metropolitan“, începînd la 2 oare post-meridiane, prețul de intrare 60 cr. pentru una familie 1 fl. 20 cr.

* (Convocare). Adunarea generală a despărțământului VIII. (Alba-Iulia:) al „Asociațiunii tranne pentru literatura română și cultura poporului român“ se convoacă prin aceasta în comuna Santimbru pe 6-a Iuliu 1884 st. n.

Din ședința subcomitetului VIII al asociațiunii tranne pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Alba-Iulia la 11-a Maiu 1884.

Ioan Pipoș,
director.

Loterie.

Mercuri în 4 Iunie n. 1884.

Brünn: 22 4 43 85 59

Bursa de Viena și Pesta.

Din 3 Iunie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.75	122.65
Galbin	5.77	5.74
Napoleon	9.71 1/2	9.68
London (pe polița de trei luni)	122.30	122.30

Editura și tipariul tipografiei arhidieceesane.